

Николай Лилиев

Вечерня, и бавно пълзи...

ВЕЧЕРНЯ, и бавно пълзи
мъглата над родните стрехи.
Снемете ненужни доспехи:
не виждам ни брат, ни врази!

Напусто тревожни тръби
сред бранни поляни тръбиха,
надвиснали сенки смириха
навеси царе и раби.

И ведрата вечер зове
на вечна почивка под свода
на звездната майска природа
заспалите в мир синове.

КРАЙ

© 1922 Николай Лилиев

Източник: Словото

Набиране: Инна Атанасова, Галина Игнатова или Рейни

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/7771>]